

жидите, има-то ми е Савва; спусна и писмо на
 родители-тѣ неговы. Послѣ като си трзгнахъ
 прощавахъся съ плачь и быкахъ съ укореніе,
 здравъ бѣди господине нашъ, здравъ бѣди каме-
 ноутробне, и немилостиве, ще ли та прѣемне Богъ
 като прельсти родители-тѣ си, и насъ? Часто по-
 глѣдахъ на задъ и съ сълзы съ облывахъ. По-
 слѣ прѣподобный като слѣзе отъ пирга, въздаде
 благодареніе на Игумена, и на братѣм-та, и про-
 си прощеніе, що намъ досадихъ велики-тѣ. Про-
 чуса това по сичкѣ-тѣ скатѣ горѣ, зашто-то
 сынъ на великаго княза и бладрѣтеля на сич-
 кѣ-тѣ Сърбскѣ земѣ облѣчеса въ иночскый о-
 бразъ, и сички желяхъ да го видѣтъ. По врь-
 ма дойде праздникъ Ватопедскый, Благовѣщеніе на
 прѣсвятѣхъ Богородицѣ, призва Игуменъ-а Ва-
 топедскый игумена на Русскый-а мнхастырь съ прѣ-
 подобнаго Савва за да съ наладѣтъ заедно съ
 праздненственнo-то словоіе. Тогази протѣ-а съ
 игумена Ватопедскый и Русскый съвѣтубахъся, за-
 що царскый-а сынъ е прилично да живѣе въ царскый
 мнхастырь, ради много причины, а прѣподобный
 Савва съ приклони по тѣхъный съвѣтъ и остана въ
 Ватопедѣ. Послѣ малко врьма проси благослове-
 ніе отъ игумена да сеходи сичкы-тѣ мнхасты-
 ры и постницы и като гы овходи най-послѣ и на